

2. Проект. Методика стоимостной оценки запасов твердых полезных ископаемых (кроме углей и горючих сланцев) [Электронный ресурс]. – М., 2004. – 33 с. – Режим доступа: <http://ugra-nedra.ru/wp-content/uploads/2011/04/teo.doc>.

3. Временные методические рекомендации по геолого-экономической оценке промышленного значения месторождений твердых полезных ископаемых (кроме угля и горючих сланцев) [Электронный ресурс]. – М.: ВИЭМС, 1996. / Утверждено распоряжением Министерства природных ресурсов Российской Федерации от 13 января 1998 г. №3-р. – Режим доступа: www.valnet.ru/m7-92.phtml.

ШЛЯХИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ ІНВЕСТИЦІЙ В ІННОВАЦІЙНИЙ РОЗВИТОК ПРОМИСЛОВИХ ПІДПРИЄМСТВ УКРАЇНИ

Данова Г.О.

Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»

Україна сьогодні знаходиться на шляху всебічних економічних перетворень. За таких умов, налагодження стабільного інвестиційного процесу є справою особливого значення. Іноземні інвестиції є однією з ознак ринкової трансформації України без них неможлива структурна перебудова національної економіки в цілому. Вони сприяють залученню нових виробничих технологій, впровадженню корпоративного управління, ринкової поведінки, фінансової стратегії тощо. Нестача капіталу є головною проблемою сучасної української економіки [1–3]. Наявність грошей для економічної системи є каталізатором економічного розвитку.

Якщо капітальні вкладення не відображаються відповідним чином на розвитку виробництва, його оновленні та реструктуризації – це неминуче призводить до негативних наслідків, які в першу чергу пов'язані із інфляційними процесами. Така ситуація вимагає надзвичайної ефективності від органів, що здійснюють розподіл отриманих коштів [4]. Якщо цього нема, то залишається єдиний можливий напрям розвитку – реалізація конкретних інвестиційних проектів. За умови, коли інвестиційний процес здійснюється на рівні окремих підприємств чи проектів, він регламентується суто економічними важелями, що забезпечує безумовний позитивний вплив на розвиток економіки [5–7].

Наукова новизна полягає у подальшому розвитку, вдосконаленні та підвищенні ефективності шляхів залучення прямих іноземних інвестицій в умовах глобальної конкуренції на основі стратегічних пріоритетів соціально-економічного розвитку країни.

Оскільки на даний час метою політики у сфері іноземного інвестування є створення сучасної політичної системи регулювання, яка б підвищила інвестиційну привабливість економіки та забезпечила потужні мотивації нерезидентів щодо вкладення коштів, то ефективним важелем успішного вирішення цього завдання може стати податкова політика щодо іноземних інвестицій. Влада має впроваджувати найпривабливіші для іноземних інвесторів податкові стимули в такий спосіб, щоб не втратити бюджетні надходження.

Враховуючи те, що Україна має дефіцит фінансових ресурсів, але разом з тим володіє промисловим потенціалом, відносно розвинутою інфраструктурою, має висококваліфіковану робочу силу та вигідне географічне положення, залучення інвестицій для розвитку її економіки є дуже важливим.

До альтернативних шляхів вдосконалення механізму залучення інвестицій можна віднести: податкові канікули, низькі податкові ставки, прискорена амортизація основних фондів, зменшення оподатковуваного прибутку на суму інвестицій чи використання податкового інвестиційного кредиту. Найефективнішим підходом до податкового стимулювання іноземних інвестицій в економіку України є прискорене списання інвестицій у формі: прискореної амортизації, зменшення оподатковуваного прибутку на певний процент інвестиційних витрат та податкового інвестиційного кредиту.

Ця альтернатива є найбільш прийнятною на сьогодні завдяки її чіткому спрямуванню на певний вид діяльності, а саме: нарощування виробничих потужностей. Крім того, відрахування стимулюють довгострокове інвестиційне планування. Не менш важливим є те, що інвестиційні відрахування коштують урядові менше, ніж податкові канікули чи загальне зменшення податкових ставок. Цільове використання відрахувань зменшує вплив капіталу, а також заохочує нові інвестиції замість надання несподіваних прибутків власникам наявного капіталу, як це відбувається при зниженні ставок оподаткування.

На базі вищевикладеного можна сформулювати основні стратегічні орієнтири підвищення рівня інвестиційної привабливості підприємств України: забезпечити економічну безпеку регіонів, максимізувати вигоди від надходження іноземного капіталу, мінімізувати ризики, розподіляти наявні ресурси у ті сфери економіки, що можуть забезпечити високий рівень рентабельності місцевих суб'єктів господарювання, інтенсивно використовувати ресурси (фінансові, трудові), використовувати робочу силу як основний чинник інвестування, нарощувати економічний потенціал, органам місцевої влади треба розробити комплекс заходів, які дозволятимуть зацікавити інвестора у регіональних об'єктах інвестування та отриманню ним віддачі на вкладенні фінансові ресурси.

Запропоновані заходи допоможуть сформувати інвестиційну привабливість регіонів щодо вкладення іноземних інвестиційних ресурсів, дадуть змогу визначати необхідність залучення іноземного капіталу в контексті його впливу на забезпечення обраних стратегічних орієнтирів інвестиційного розвитку, також сприятимуть швидким темпам досягнення цілей за наперед обумовленими орієнтирами.

Інвестиційна діяльність держави є одним з вагомих інструментів її економічної політики. Усунути недоліки можливо за рахунок розробки механізму, який сприятиме раціональному залученню та використанню інвестиційних ресурсів. Можна виділити наступні напрями щодо залучення іноземного капіталу, а саме: розробка стратегічних планів; створення інвестиційних проектів та бізнес-планів; організування інформаційно-презентаційних матеріалів; проведення виставково-презентаційних заходів.

Отже, реалізація зазначених концептуальних положень повинна сприяти встановленню партнерських стосунків української держави із зарубіжними інвесторами та усвідомленої взаємоповаги економічних інтересів, цінностей та пріоритетів.

Література:

1. Інвестологія: наука про інвестування : навч. посібник / за ред. д-ра екон. наук, проф. С.К. Реверчука. – К.: Атака, 2007. – 264 с.

2. Державний комітет статистики України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.ukrstat.gov.ua.

3. Рада інвесторів при Кабінеті Міністрів України [Електронний ресурс]. – Режим доступу www.eba.com.ua/ua/services/lobbying/info/inv_council.

4. Дані рейтингового дослідження «Бізнес 2012» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.doingbusiness.org.

5. Галасюк В. Інвестиційний потенціал України: погляд у майбутнє [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.day.kiev.ua/.

6. Офіційний сайт Міністерства економіки України. – Режим доступу www.me.gov.ua.

7. Дані рейтингового дослідження «Бізнес 2013» [Електронний ресурс]. – Режим доступу: www.doingbusiness.org.

Науковий керівник: д.т.н., професор *Солодовник Л.М.*, Державний ВНЗ «Національний гірничий університет».

НЕОБХІДНІСТЬ ОПТИМІЗАЦІЇ СТРУКТУРИ ВИТРАТ У ГАЛУЗЯХ МАТЕРІАЛЬНОГО ВИРОБНИЦТВА

Енгельс І.О.

Державний ВНЗ «Національний гірничий університет»

Для підприємств різних галузей одні й ті ж самі чинники зменшення витрат мають різний вплив на ефективність діяльності підприємства. Тому виявлення найбільш впливових чинників зниження витрат для кожного конкретного підприємства та пошук і використання резервів зменшення витрат з урахуванням їх впливу є актуальними завданнями діяльності підприємства у коротко- та довгостроковій перспективі.

У галузях матеріального виробництва на економію ресурсів здійснюють вплив такі групи техніко-економічних чинників: підвищення технічного рівня виробництва; зміна відносних розмірів амортизаційних відрахувань; вдосконалення організації виробництва та праці; зміна обсягу виробництва; зміна структури (номенклатури та асортименту) продукції; галузеві та інші чинники. Ці чинники зменшення витрат обумовлюють такі резерви зниження витрат виробництва:

- розширення спеціалізації та кооперації;
- зменшення трудових витрат, збільшення продуктивності праці;